

در سایه هی اکثریت های خاموش

ژان بودریار

ترجمه‌ی پیام یزدانجو

نشر موگز

نیویورک تایمز در ایران	۷۸
[نیویورک تایمز در ایران] ملکه ایران	۹۹
لهمان، لئون	۹۰۱
لهمان، لئون	۱۷۱
لهمان، لئون	۷۹۱
لهمان، لئون	۹۹۱
فهرست	

یادداشت مترجم	۷
مبادله‌ی نمادین و مرگ	
درآمد	۱۱
انقلاب ساختاری ارزش	۱۳
حداوتی گرایی و انماهی	۱۹
فراسوی ناخودآگاه	۲۶
در سایه‌ی اکثریت‌های خاموش	۳۴
ورطه‌ی معنا	۴۱
ظهور و سقوط امر سیاسی	۴۹
اکثریت خاموش	۵۳
نه سوزه نه ابزه	۵۵
از مقاومت تا حادت‌بیعت	۶۳
توده و ترویریسم	۷۱
نظام‌های فروپاشنده، نظام‌های فراپاشنده	۷۶
	۸۴

۸۷	یا، پایان امر اجتماعی	...
۹۶	[بیش نوشت: امر اجتماعی، یا تخلیه‌ی کارکردی و امانده‌ها]	
۱۰۷	فروپاشی معنا در رسانه‌ها	
۱۲۱	توده‌ها: فروپاشی امر اجتماعی در رسانه‌ها	
۱۴۲	واژه‌نامه	
۱۴۴	نمایه‌ی نام‌ها	

درآمد

مبادله‌ی نمادین دیگر اصل سازمان‌دهنده‌ی جامعه‌ی مدرن نیست. البته، امر نمادین در نهادهای اجتماعی امروزی همچنان حضور خود را به عنوان چشم‌انداز مرگ این نهادها حفظ می‌کند. در واقع، از آن‌جا که امر نمادین دیگر سامان‌دهنده‌ی این شاکله‌های اجتماعی نبوده، این شاکله‌ها امر نمادین را تنها به شکل همین حضور مدام، و همچون خواستی یک سر ممنوع‌شده از سوی «قانون ارزش» تجربه می‌کنند. برداشت خاصی از «انقلاب»، که از مارکس به این سو مطرح شده، البته در جست‌وجوی راهی برای برگذشتن از قانون ارزش بوده، با این حال این انقلاب از دیرباز به صورت انقلابی همساز با «قانون درآمده»؛ حتاً روان‌کاوی مجدوب حضور مدام امر نمادین بوده، امر نمادین را واپس رانده اما در عین حال در یک ناخودآگاه فردی محاطاش کرده، از این رو آن را، در چارچوب «قانون پدر»، به هراس و سوساس‌گون از «اختگی» و از «دال» فرو می‌کاهد: همیشه همان «قانون».